

Lietuvos Respublika artėja prie savo šimtmečio ir skaičiuoja 27-erius metus nuo valstybingumo atkūrimo, tačiau apmaudu matyti, kad kultūra išrinktųjų valdžios atstovų nesuprantama kaip esminis šalies kūrimo ir žmonių sugyvenimo pamatas. Visoms Lietuvos partijoms kultūra buvo ir lieka nebūtina prabanga, o jai skirtos visuomenės lėšos gali būti atimtos ištikus bet kokiai krizei. Valdžia žiūri tik į ekonominę kultūros pusę, nors šalies vystymasis, kūrybiškumas neįmanomas be kultūringos visuomenės. Vienadienės vizijos ir realių prioritetų stoka, vienašališki sprendimai liudija apie cinišką valdžios požiūrį į kultūros sritį ir gražina Lietuvą į ikivalstybinį lygį. Mes, Lietuvos kultūros bendruomenės žmonės, suvokdami savo atsakomybę prieš čia gyvenančius ir gyvenančius, neturime teisės tylėti.

MES REIKALAUJAME:

- pagarbos kuriančiam ir kūrybą patiriančiam žmogui, kaip bet kuriam šalies piliečiui;
- liautis niekinus kuriančių žmonių ir kultūrą skleidžiančių institucijų darbą, sunkinti jį nepagrįstais reikalavimais ir didinamais mokesčiais;
- spręsti kultūros reikalus tariantis su žmonėmis, o ne vienašališkai ir nepagrįstai;
- nustoti šalies vystymąsi, laimės ir kitokius indeksus matuoti vien ekonominiais parametrais;
- gražinti 5 proc. PVM mokesčių kultūros ir meno paslaugoms, koks buvo iki 2009 metų;
- kultūrą pripažinti svarbiu veiksnium ir investicija į šalies ir jos piliečių ateitį, taip užkertant kelią emigracijai, mažinant socialinę atskirtį ir prasmingai rūpinantis tiek darbu, tiek laisvalaikiu;
- pasirašyti Nacionalinį susitarimą, kuriuo kultūra būtų pripažinta strategine šalies kryptimi, o jos biudžetas 2018 m. pasiektų 1 proc. nuo BVP. Jei buvo įmanoma sutarti dėl krašto gynybos, turi būti sutarta ir dėl to, ką svarbu ir verta ginti.